

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.394/2023/6.
A felperes:	felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (eljáró kamarai jogtanácsos: felperesi képviselő) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe1.)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (17. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 11.K.701.180/2022/16. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. augusztus 1. napjától 2022. július 31. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként a szolgálati hely a 11 településre kiterjedően létrehozott helyrajzi besorolás körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) részét képező város 1, község települések működési körzetben körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. A perbeli időszakban a felperes rendszeresen látott el ellentételezés nélkül a működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati (például: TIK ügyeleti küldéssel és elővezetéssel összefüggő, átkísérési, elővezetési, migrációs ellenőrzési, közlekedésrendészeti és közlekedési akcióban részvételi, rendezvénybiztosítási) feladatokat. Az alperes vezetője a többletfeladatok ellátása miatt benyújtott szolgálati panaszát elutasította.

A felperes keresete az alperes védirata

[2] A felperes pontosított keresetében 1.043.568 forint megbízási díj és annak 2021. február 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi LXII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjait jelölte meg. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ának megfelelő összegben határozta meg.

[3] Az alperes a védiratában elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a felperes megbízási díj iránti igényének – a különleges jogrend idejének kivételével történő megállapítása esetén – az illetményalap 50%-ában, harmadlagosan a különleges jogrend idejére – a felperes igényének megalapozottsága esetén – az illetményalap 50%-ában történő meghatározását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében a pontosított kereseti kérelem szerinti késedelmi kamattal növelt 1.043.568 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. számú mellékletére, valamint a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 3. d), 15., 21., 37., 72. c) pontjaira alapította. Megállapította, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete nem bővíthető, a KMB csoportba tartozó körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonására a KMB szabályzat 21. pontjában meghatározott feltételek fennállása esetén, eseti jelleggel kerülhet sor. Ezen feltételek teljesülése és alperes általi igazolása hiányában a felperes által ellátott megjelölt szolgálatok többletfeladatnak minősültek, melyeket nem a saját működési körzetén belül, hanem azon kívül (a KMB csoport működési körzetén belül vagy azon kívül) látott el, amely az e tárgykörben felhívott kúriai döntések alapján megbízási díjra jogosítja. A felperes által a saját működési körzetén kívül, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához. A felperes körzeti megbízotti beosztása az alperes állománytáblájában rendszeresített és a

kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, az alperes csak e beosztás keretein belül határozhatta meg a munkaköri feladatokat. A felperes tartósan, visszatérő jelleggel látott el a működési körzetén kívül a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatokat, melyek alapján annak ellentételezésére jogosult, ami a különleges jogrend időszakában történt feladatellátásra is kiterjed, mivel önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend került kihirdetésre, nem képezheti kellő indokát annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra ellentételezés nélkül igénybe vegyék. A megbízási díj mértékének meghatározása során értékelte, hogy a rendszeresen végzett egyéb tevékenység miatt a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, több különböző feladatot látott el, illetve a többletfeladatok megközelítették a havi szolgálati idejének harmadát.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását; másodlagosan a – különleges jogrend idejének kivételével – a kereset jogalapjának megállapítása esetére a megbízási díj mértékének az illetményalap 50%-ában; harmadlagosan a különleges jogrend idejére a megbízási díj mértékének az illetményalap 50%-ában történő meghatározását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseit, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdését, továbbá nem felel meg a Kúria Kf.VII.45.115/2022/4. számú ítéletének. A Kúria döntése nem vonatkozik a KMB csoport működési körzetében végzett körzeti megbízotti feladatokra, ezeket a felperes megbízási díj nélkül köteles ellátni. A perbeli időszak alatt nem merült fel olyan napi rendszerességgel végzett feladatellátás, amely a megbízási díjat megalapozná, és az esetleges beosztáshoz nem tartozó feladatok nem jelentettek többletfeladatot, illetve többletszolgálatot, mivel ezek idején a felperesnek nem kellett ellátnia a körzeti megbízotti feladatait. A rendszeresség nem volt megállapítható 2020. október, 2021. január, 2022. február és május hónapokban, mivel a KMB csoport működési körzetén kívül végzett feladatok aránya a 10 %-ot nem érte el. A különleges jogrend időszaka köztudomású tény, a fokozott ellenőrzést pedig felperesi vitatás hiányában szükségtelen volt igazolni. Utóbbi időszakokban a KMB szabályzat 21. pontja alapján a körzeti megbízott a működési körzetéből eseti jelleggel elvonható volt, vagyis az ezen időszak alatt eseti jelleggel végzett tevékenységek nem képezhetik a megbízási díj alapját. A különleges jogrend időszakaiban a KMB szabályzat 21. pontja alapján eseti jelleggel fordultak elő beosztáshoz nem tartozó feladatok; a KMB csoporton belül végzett körzeti megbízotti feladatokkal tovább csökkent a felperes által végzett többletfeladatok mennyisége. A KMB csoport létrehozásának ugyanis nem a körzeti megbízottak helyettesítésének, hanem a KMB csoport körzetén belül a folyamatos rendőri lefedettség biztosítása a célja.

[6] Az elsőfokú bíróság a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során nyilvánvalóan téves következtetésre jutott: a felperes esetleges feladatai nem igényeltek többlettudást; a járőr beosztás alacsonyabb a körzeti megbízotti beosztásnál; a feladatok nem jelentettek többletterhet a felperes számára; ezek ideje alatt nem kellett körzeti megbízotti feladatait ellátnia, ezért a keresetnek történő helyt adás esetén a megbízási díj mértékét az illetményalap 50%-ában kérte meghatározni.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Az alperes vitatta a járőrfeladatok rendszeres ellátását, azonban a csatolt kimutatásból megállapítható, hogy azok ellátására a felperes saját működési körzetén, és gyakran a KMB csoport működési körzetén kívül is nem csupán eseti jelleggel, hanem rendszeresen került sor. E körben nem csupán kiragadott egy-két hónapot, hanem a tendenciaszerűséget kell vizsgálni. A körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzetén kívül, a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe. A KMB csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta. A KMB szabályzat meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat, milyen szűkítésekkel hajthat végre, csak beosztott járőrrel közösen és azt is csak a körzetén belül, kíséresi feladatokra a KMB szabályzat 25. pontja alapján egyáltalán nem vehető igénybe. A körzeti megbízotti és járőrfeladatok elválnak egymástól, és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, mely alapján lényegileg a körzeti megbízotti feladatok magukba foglalják a járőri beosztás valamennyi feladatát, mely ellentétes a KMB szabályzat 2. pontjával. Az alperes a járőrfeladatok ellátását nem vitatta, csupán arra hivatkozott, hogy az a körzeti megbízott tevékenységébe tartozik. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások azonban különbözőek, e két beosztást feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre.

A működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esett, aki azonban részletes tényállítást nem tett, bizonyítékot nem szolgáltatott. A KMB szabályzat 21. pontja taxatív módon meghatározza, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből mely esetekben lehet meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását sem tudta elfogadni, mivel nem jelölte meg, hogy milyen feladatot látott el, annak időtartama pedig nem lehet eseti jellegű. A megbízási díj 75%-ban történő megállapításával kapcsolatban elismerte, hogy a járőr a körzeti megbízotti beosztásnál alacsonyabb beosztás, viszont egyéb tényezők (többletteher, több különböző feladattípus, feladatok időbeli terjedelme, kifejezetten tiltott feladatok elvégzése, jelenlegi érték és árviszonyok) a minimum összegnél nagyobb mértékű megbízási díjat indokoltak.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés - az alábbiak szerint - nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A jogorvoslati eljárás szabta keretek között megállapította, hogy az elsőfokú bíróság döntését az irányadó és helyesen felhívott jogszabályi rendelkezésekre alapította, a kereseti kérelem jogalapját érintően a jogi

indokolásában megjelenő – és a másodfokú bíróság által osztott – okfejtése helytálló. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki.

[10] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogi álláspontjából fakadnak, amelyre vonatkozó jogértelmezést azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[11] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[12] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni.

Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[13] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem

tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és a csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[14] A felperes által végzett járőri és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a felperesi kimutatás (kereset F/5. melléklete) szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjaiban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőri és egyéb feladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte. A felperest a perbeli időszakban több alkalommal, rendszeresen – tehát nem eseti jelleggel – osztották be a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül elvégzendő feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont b)-c) alpontjai alapján arra, hogy a fokozott ellenőrzések és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri és egyéb tevékenysége megbízási díjra nem jogosította. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[15] Az ítéltábla rámutat, hogy a KMB csoport létrehozása a KMB szabályzat 3. d) és 15. pontjaiban foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, melynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván.

A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[16] A csatolt, és nem vitatott kimutatás alapján a fellebbezésben sérelmezett 2020. október, 2021. január, 2022. február és május hónapokban a felperes több alkalommal,

rendszeresen végzett a saját, illetve a KMB csoport működési körzetén kívül határszolgálatot, Covid ellenőrzési, járőri feladatot, rendezvénybiztosítást. Az alperes által hivatkozott kimutatás kizárólag a KMB csoport működési körzetén kívüli feladatvégzéseket tartalmazta, mely jogértelmezést a többlétszolgálat megítélése kapcsán a [15] bekezdésben kifejtettek szerint a bíróság nem tartotta megalapozottnak.

[17] Miután az alperes nem állapította meg és nem fizetett a felperesnek a perbeli időszakra megbízási díjat, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. A mérlegelési jogkör jogszerűségének vizsgálatakor a legfontosabb kérdés a hatásköri anyagi jogi szabályok vizsgálata; az, hogy a jogilag kötött mérlegelés a jogszabályok keretei között történt-e. Amennyiben ugyanis a jogszabály a mérlegelés szempontjait meghatározza, a másodfokú bíróságnak a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között azt kell megítélnie, hogy az elsőfokú bíróság a döntése meghozatalánál érvényesítette-e ezeket a törvényi előírásokat; ezen felülbírálat elvégzéséhez ismertnek kell lennie, hogy melyek voltak az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelés szempontjai és azokat okszerűen vette-e figyelembe.

[18] Kétségtől mérlegelési jogkörnek felel meg, ha a jogszabály valamely jogkövetkezmény mértékét meghatározott tartományban („től-ig” keretben) fejezi ki konkrét mérlegelési szempontok nevesítése nélkül. Jelen esetben a mérlegelés kereteit a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt 50-200 %-ig terjedő tartomány, annak konkrét szempontjait pedig a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésében felsoroltak határozzák meg; mely utóbbi norma előírja, hogy a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdéseiben foglaltak figyelembevételével kell meghatározni.

[19] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság indokát adta a döntése alapját képező és általa mérlegelt szempontoknak. A tényállásban foglaltak és a jogi indokolásban leírtak összevetése alapján megállapítható, hogy az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette, hogy a felperes rendszeresen és visszatérően végezte a beosztásába nem tartozó különböző típusú szolgálati feladatokat, ugyanígy azt is, hogy saját feladatai háttérbe szorultak.

[20] A jogszerűségi kontroll nem vitásan a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít, ugyanakkor a fenti mérlegelési szempontok bevonásával válik a mérlegelési tevékenység teljessé, ezáltal okszerűvé, amely egyúttal kimeríti a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésében rögzített mérlegelési szempontokat. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, a mérlegelése szempontjai a döntéséből megállapíthatóak.

[21] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[23] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[24] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. november 15.

dr. Kecskés Zsófia s.k. dr. Szeles Balázs György s.k. dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró